

Жоден із словників не показав статистично значущих зв'язків у всіх частотних підкласах кількості синонімів. Найменшу кількість зв'язків виявлено для похідних іменників.

Оскільки нас цікавлять ще й результати, які збігаються принаймні за двома словниками (див. табл. 4), то можна стверджувати, що це зв'язки між простими словами та кількістю синонімів 7 і більше (на базі трьох словників). За двома словниками: між простими словами та кількістю синонімів 2; між простими словами та кількістю синонімів 3; між простими словами та кількістю синонімів 4. Це пояснюється тим, що прості слова мають, як правило, простішу семантичну структуру, відповідно – меншу кількість значень і синонімів. Між похідними словами та кількістю синонімів 7 і більше, що можна пояснити значною кількістю похідних іменників жіночого роду, які позначають абстрактні поняття; між складними словами та кількістю синонімів 1; між складними словами та кількістю синонімів 2. Такі результати пояснюються тим, що складні слова, маючи у своїй структурі два-три компоненти (основи, корені), переживають звуження семантики слова в цілому.

Таблиця 4

Зв'язок кількості синонімів та іменників різної морфологічної будови

Кількість синонімів	Прості слова	Похідні слова	Складні слова
1			+
2	+		+
3	+		
4	+		
5			
6			
7 і більше	+	+	

Лінгвостатистичний експеримент полягає в отриманні певних мовних відомостей з їх подальшим опрацюванням за допомогою спеціальних методів. Тому у роботі не лише отримано кількісні характеристики досліджуваного об'єкта, але й з'ясовано за допомогою спеціальних статистичних методів вірогідність одержаних результатів.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Клименко Н.Ф. Основи морфеміки сучасної української мови: Навч. посібник для студентів філол. унів та педінститут. – К.: ІЗМН, 1998. – 182 с.
2. Левицкий В. В. Статистическое изучение лексической семантики. – К.: Учебно-методический кабинет по высшему образованию, 1989. – 155с.
3. Левицкий В.В. Квантитативные методы в лингвистике. – Черновцы: “Рута”, 2004. – 190с.
4. Левицкий В.В. Опыт использования квантитативных методов на кафедре германского, общего и сравнительного языкознания Черновицкого университета // Проблемы квантитативной лингвистики: Зб. наук. пр. – Чернівці: Рута, 2005. – С. 111-133.
5. Левицкий В.В. Семасиология. – Винница: Нова книга, 2006. – 512 с.
6. Українська мова. Енциклопедія / Ред.кол. Русанівський В.М. [та ін.] – Київ: Українська енциклопедія ім. М. П. Бажана, 2004. – 752 с .
7. Erich und Hildegard Bulitta. Das Krüger Lexikon der Synonyme. – S. Fischer Verlag GmbH. – Frankfurt am Main. 1993. – 1005 S.
8. Synonymwörterbuch. Sinnverwandte Ausdrücke der deutschen Sprache. Herausgegeben von Herbert Görner und Günter Kempcke. – VEB Bibliografisches Institut. – Leipzig, 1974. – 643 S.
9. Duden. Sinn- und sachverwandte Wörter. Synonymwörterbuch der deutschen Sprache. Herausgegeben und bearbeitet von Wolfgang Müller. - Dudenverlag. – Mannheim– Leipzig–Wien–Zürich, 1997. – 858 S.

**Верезубенко М.
(Кіровоград)**

СЕМАНТИКО-СИНТАКСИЧНА СТРУКТУРА РЕЧЕНЬ З АВАЛЕНТНИМИ Й ОДНОВАЛЕНТНИМИ ПРЕДИКАТНИМИ СИНТАКСЕМАМИ ІЗ СЕМАНТИКОЮ ІТЕРАТИВНОСТІ У НІМЕЦЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

У статті розглянуто особливості творення синтаксичних конструкцій з авалентними й одновалентними предикатними синтаксемами у німецькій та українській мовах, виокремлено ЛСГ дієслів, що виявляють потенцію формувати нульмісні або одномісні утворення, встановлено шляхи ітеративізації згаданих предикатних синтаксем, описано спільні та відмінні характерні риси аналізованого явища у німецькій та українській мовах.

В статье рассмотрены особенности формирования синтаксических конструкций с авалентными и одновалентными предикатными синтаксемами в немецком и украинском языках, выделены ЛСГ глаголов, которые выражают потенцию формирования нольмесных или одномесных образований, установлены пути итеративизации упомянутых предикатных синтаксем, описаны общие и отличительные характерные черты проанализированного явления в немецком и украинском языках.

The article is devoted to the peculiarities of the formation of the syntactic constructions with non-valence and one-valence predicates in German and Ukrainian. The lexical-semantic verbal group with the ability to form non-valence and one-valence sentences is singled out. The ways of iterativization of the mentioned types of predicates are identified by the author. Common and distinguishing features of the analyzed phenomenon in German and Ukrainian are described in the article.

Проблема аналізу структурних типів синтаксичних конструкцій не нова у лінгвістичних студіях, проте все ще залишається багато дискусійних питань і її актуальність не викликає сумнівів. Над розв'язанням завдань структурного плану працювала ціла низка вітчизняних та іноземних науковців [1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10]. Особливо гостро ця проблема постає у дослідженнях зіставного характеру неблизько-споріднених мов, як німецька та українська.

Об'єктом розгляду пропонованої статті виступають дієслівні лексеми авалентного та одновалентного характеру із власне-ітеративною семантикою, а також ті, що набувають цього значення шляхом вторинної предикації. Реалізація цієї мети передбачає розв'язання таких завдань: 1) розглянути особливості творення синтаксичних конструкцій з авалентними й одновалентними предикатними синтаксемами у німецькій та українській мовах; 2) виокремити ЛСГ дієслів, що виявляють потенцію формувати нульмісні або одномісні утворення; 3) встановити шляхи ітеративізації згаданих предикатних синтаксем; 4) описати спільні та відмінні характерні риси аналізованого явища у німецькій та українській мовах.

За кількісним характером наповнення валентної рамки реченнєві конструкції з предикатними синтаксемами із семантикою ітеративності у німецькій мові кваліфікують від авалентних до п'ятивалентних, а в українській від одновалентних до семивалентних. Переважну більшість предикатних синтаксем у складі обох мов становлять предикати дії, значно менше – предикати стану і процесу. Залежно від типу предиката оформлюється структура речення, його кількісні та якісні виразники, лексичне оточення іменникових непередикатних знаків.

У межах традиційного підходу до потрактування кількісних властивостей валентного потенціалу варто зазначити, що і у німецькій, і в українській мовах простежується та закономірність, що чим менше учасників речення вимагає дієслівна одиниця, тим більша їхня кількість у мові. На цьому ґрунті можна стверджувати, що у обох досліджуваних мовах найбільше дієслів з мінімальною кількістю компонентів і найменше – з максимальною кількістю актантів.

На сьогоднішньому етапі розвитку мовознавчої науки все ще точаться жваві дискусії стосовно присутності авалентних або нульмісних дієслів. Зокрема Л.Теньєр зазначає, що „дієслова без актантів виражають процес, який розгортається сам по собі і в якому немає учасників. Це стосується передусім вербативів, що позначають атмосферні явища” [8, 121]. Це потрактування науковець пояснює на прикладі французького речення *il pleut* ‘іде дощ’, *il neige* ‘іде сніг’, де *il*, здавалося б, виступає актантом, проте насправді *il* є виразником 3-ої особи однини і не вказує ні на особу, ні на предмет, які певним чином можуть брати участь у цьому атмосферному явищі. Тому в традиційних граматичних описах компонент *il* кваліфікують як псевдосуб'єкт [8, 121].

У німецькій мові французькому псевдосуб'єкту *il* відповідає безособовий займенник *es*. У сучасних граматичних студіях німецької мови зазначають, що „займенник *es* вживається як безособовий займенник з дієсловами, які самі виражають увесь зміст дії, тому вказувати на носія дії або не є можливим, або не є необхідним. У цьому контексті займенник *es* лише формальна і за змістом порожня суб'єктна синтаксема, яка сполучається з дієсловами із семантикою природних явищ, фізичного або душевного сприйняття *blitzen* ‘блискотіти’, *donnern* ‘гриміти’, *dunkeln* ‘темніти’, *hageln* ‘іти (про град)’, *herbsten* ‘приходити (про осінь)’, *nieseln* ‘мжичити’, *regnen* ‘іти (про дощ)’, *reifen* ‘іти (про град)’, *rieseln* ‘накрапати’, *schneien* ‘іти (про сніг)’, *tagen* ‘світати’, [9, 337; 10, 51]. *Es hätte böse durchgeregnet jetzt bei den Herbsttagen* (H.Fallada) ‘Ох і лило б тепер у ці осінні дні’. *Während es dunkelt von Viertelstunde zu Viertelstunde* (M.Frisch) ‘В той час як з кожного чвертю години смеркало’. *Das Abstellen der Dusche ließe sich noch erklären: auch Gantenbein spürt, wenn er nasse Füße bekommt, und hört, wo es rieselt* (M.Frisch) ‘Причину відключення душевої треба ще пояснити: це відчуває навіть Гантенбайн, особливо коли у нього промокають ноги, він при-

слухається, де протікає вода'. *Es ist schade, daß man nicht öfter in den Wald geht, wenn's regnet, und sich Zeit nimmt, um durch das grüne Farnkraut zu stapfen* (М.Фріш) 'Шкода, що люди не часто ходять у ліс, коли іде дощ і не знаходять часу побродити зеленими папоротниками'. *»Es schneit!«, rief die Bibliothekarin, »und zwar das ganze Jahr über!«* (В.Камінер) '„Іде сніг”, вигукнула бібліотекарка, „до того ж цілий рік безперестанку”'.

В українській мові „дієслова з нульовою валентністю вказують на лексично невиражений суб'єкт стану і виступають синтаксичним варіантом одновалентних дієслів. Ці вербативи вживаються в безособовій формі й становлять обмежену семантичну групу і звичайно позначають стани природи, природні та фізичні процеси, атмосферно-метеорологічні явища, які обмежені у своєму вияві певними рамками” [7, 88]. На цьому ґрунті науковець зазначає, що „у деяких дієслів суб'єкт дії немовби міститься в основі дієслова: *туманить – туман, дощить – дощ, вечоріє – вечір*” [7, 88]. Заслуговує на увагу також той факт, що „у генетично первинних конструкціях лівобічна валентність є лексично вираженою, варіантами таких речень є предикатні одиниці типу: *Морозить; Сутеніє; Весніє; Розвидняється*, в яких дієслово вміщує суб'єктний компонент у своїй структурі” [7, 89]. *Веснію, треба було готуватися до випускних іспитів* (Ю.Покальчук).

У традиційних граматичних студіях поширеною є думка, що „переважно більшість одновалентних вербативів становлять суб'єктні дієслова. Вони можуть позначати властивості, стани і деякі дії” [5, 73]. Зокрема у німецькій мові виділяють такі семантичні типи одновалентних дієслів: 1) дієслова стану людини (*schlafen* 'спати', *atmen* 'дихати', *frieren* 'мерзнути') *Robert tat, als schlief er, und manchmal schlief er wirklich* (Н.Кант) 'Роберт робив вигляд, неначе він спить й інколи він дійсно спав'; 2) дієслова стану неживих предметів (*riechen* 'пахнути', *rauchen* 'диміти') *Wir wollen uns der Jahre erinnern, als wir draußen in Blossenfeld wohnten, wo es jeden Abend nach Feierabend roch* (Н.Бöll) 'Як приємно згадувати про ті роки, коли ми жили в Блессенфельді, де щовечора пахло святом'; 3) дієслова існування (*leben* 'жити', *wachsen* 'рости', *blühen* 'квітнути', *gedeihen* 'процвітати') *Alles vergebens, Herr Doktor, umsonst weht der Wind, umsonst fällt der Schnee, umsonst blühen die Bäume und fallen die Blätter* (Н.Бöll) 'Усе марно, пане професоре, марно дме вітер і йде сніг, марно квітнуть дерева і опадає листя'; 4) дієслова світіння (*leuchten* 'світитися, сяяти', *glänzen* 'блистити, сяяти', *brennen* 'горіти', *blitzen* 'виблискувати', *flackern* 'мерехтити', *flimmern* 'сяяти, мигтати', *flittern* 'блистити', *funkeln* 'блискати, іскритися', *glimmern* 'мерехтити', *glühen* 'горіти, палати, накалятися', *lodern* 'палати', *prangen* 'блистити', *scheinen* 'світити', *schillern* 'переливатися, сяяти', *schimmern* 'блистити, вигравати, мерехтити', *strahlen* 'променіти, сяяти'). *Seine Augen schillerten, schielten ein wenig und schienen verzückt in Fernen zu schauen, wo die grossen Entscheidungen fallen* (Н.Кант) 'Його очі сяяли, поглядали скося і, здавалося, захоплено поглядали у далечінь, де приймалися важливі рішення'; 5) дієслова звучання (*schreien* 'кричати', *singen* 'співати', *klingen* 'дзвеніти', *donnern* 'гриміти', *zischen* 'шипіти', *seufzen* 'зітхати', *hüsteln* 'покашлювати') *Auf dem Gang machte sein Stock deutlich „tapp, tapp“, außerdem hüstelte der alte Elias* (Н.Фаллада) 'У коридорі було добре чути, як він вистукував своїм ціпком, окрім того старий Еліас покашлював'; 6) дієслова біологічного руйнування (*sterben* 'помирати', *faulen* 'гнити', *welken* 'в'янути', *verbrennen* 'згорати', *ertrinken* 'тонути', *erfrieren* 'замерзати') *Jeden Augenblick starben Tausende von Menschen* (Е.М.Ремарке) 'Щомиті помирали тисячі людей'; 7) дієслова механічного руйнування (*brechen* 'ламатися', *zerbrechen* 'розбитися', *reißen* 'рватися', *krümmeln* 'кришитися', *explodieren* 'вибухати') *Die Fensterscheiben klirrten, wenn wieder eine Sprengladung explodierte* (Н.Бöll) 'Шибки забряжчали, коли знову здетонувала вибухівка'; 8) дієслова зміни температури (*frieren* 'замерзати', *tauen* 'розтавати', *schmelzen* 'розтавати', *erstarren* 'захолоняти') *Solange ich denken kann, hast du eine solche Kälte auf mich ausströmen lassen, daß mich in deiner Gegenwart beständig gefroren hat...* (Т.Манн) 'Скільки я пам'ятаю, ти випромінював у мій бік такий холод, що я постійно мерз у твоїй присутності'; 9) дієслова зміни різних фізичних станів (*verstauben* 'покриватися порохом', *rosten* 'ржавіти') *Seitdem verstaubte meine Gitarre im Keller* (В.Камінеррейзе) 'З того часу моя гітара припадала порохом у підвалі'; 10) дієслова із семантикою професійної діяльності (*gaunern* 'шахраювати', *hausieren* 'торгувати з доставкою', *hexen* 'відьмувати', *kurpfuschen* 'шарлатанити', *morden* 'убивати', *plündern* 'грабувати', *wildern* 'займатися бракон'єрством', *zaubern* 'чаклувати') *Wenn er nicht genug hat, schmuggelt Klassmann noch hinein* (Е.М.Ремарке) 'Якщо не вистачає, Классманн переправляє ще додатково' [6, 26-27, 76]. Заслуговує на увагу також зауваження С.М.Кібардіної, що „для реалізації валентності цих дієслів характерно, що у переважній більшості випадків речення з ними включають у себе один чи декілька поширювачів: адвербіальних синтаксем часу, місця, причини, супровідного явища тощо” [6, 76].

На переконання А.П.Загнітка „одновалентними є дієслова, в яких значення дії поєднується

з абсолютивною семантикою і охоплює лише суб'єкт дії" [3, 286]. В українській мові до одновалентних зараховують лексеми на позначення: 1) професійної діяльності (*директорствувати, учителювати, ректорствувати, адвокатувати, акторствувати, бондарювати, вівчарювати, голувати, пастухувати, шахтарювати, шоферувати*) [3, 286]; *Учителює*десь, церковноучительську кончив (А.Тесленко); 2) уміння, захоплення, уподобання (*відьмувати, злодіювати, партизанити, гендлювати, чаклувати*) *Мурах-баба виголосив у мечеті проповідь про розпусного султана, який проводить час у розкошах і гендлює державою та військом* (Р.Іванчук); 3) віковий стан людини (*бабувати, джигітувати, дієувати, парубкувати*) *Їй он уже двадцять три, всі подружки заміж давно повиходили, по двоє дітей уже мають, тільки вона дієує* (Л.Дереш); 4) соціально-побутового стану людини (*батракувати, босякувати, бурлакувати, гайдамакувати, гетьманувати, жєбракувати, князювати, паломничати, царювати, володарювати*) *Один загинув, так, і ми сумуємо разом із вами. Але другий володарює...* (П.Загребельний); 5) фізичного стану людини (*кашляти, лихоманити, гарячкувати, маячити, марніти, мліти, нудити*) *Він гарячкував, маячив, бився в агонії* (І.Багрянний); 6) психофізичного стану людини (*бадьоритися, бравувати, веселитися, нервувати, нудьгувати, радіти, ніяковіти*) *Пантелій, хоч скільки привчав його прєсвітер Ларивон до послуху й поштивості, совався перед князем, нудився, не любив повчань* (П.Загребельний); *Навіть ніби ніяковів перед нею* (І.Багрянний); 7) вираження кольорової гами (*багритися, біліти, блакитніти, буріти, голубіти, зеленіти, золотіти, червоніти*). *Ні, не хотів би він ніякої слави, не треба б йому нічого, тільки б не було тяжби материнської, та не червоніло б небо пожежами вночі над його землею* (О.Гончар); *Пан тільки то побіліє, то почервоніє та очима блись-блись на Василя* (А.Тесленко); *Далекі гірські обрії скакали разом із кіньми під небом такого кольору і яскравості, що їх людські очі не могли знести, тому час від часу біліла на ньому якась хмаринка* (П.Загребельний); 8) стосунок до зміни зображення (*блистіти, бліднути, лискотіти, маячити, мерехтіти, мигтіти, яскріти*). *Ще тремтів я, і реальність заповонила мій мозок, а вже все пішло геть, і тільки зоряне небо миготіло наді мною, чуже південне небо* (Ю.Яновський); *Лінія фронту десь там, де з вечора й до рання поблискують по обрії між зірками величезні освітлювальні ракети, що їх противник розвішує на парашутах* (О.Гончар); 9) перетворення, виникнення нової ознаки, посилення ознаки чи якості (*в'янути, гіркнути, дужчати, засихати, завмирати, іржавіти, солодшати, маліти*) *Скільки й жила Євпраксія на цій землі – сонце щоразу мовби маліло й маліло, загрозило й недвозначно, так ніби наближався кінець світу* (П.Загребельний); *Вночі собор завмирав* (П.Загребельний); 10) вигуку (*агукати, ахати, віюкати, гавкати, гейкати, гикати, гиркати, гоїкати, мамати, нокати, нукати, ойкати, окати*). *Ще погуркувало, але вже віддалено, спалахів порідшало* (О.Гончар); *Діти мамають: - Де, мама, тато? Де тато?* (У.Самчук); *Сам він тільки погейкував та загадував, а все робилось якось само собою* (І.Багрянний); 11) звуків, властиві птахам, тваринам, кохам (*бекати, витьохкувати, воркотати, джерготати, дзижчати, квакати, квоктати, муркотіти, пукати, цвірінкати*). *Сірі тіні набрали блакитних та рожевих відтінків, лісом заходилися цвірінчати, джерготіти, пукати різні птахи* (Ю.Яновський); *Десь угукує сова в синіх нетрях ночі* (І.Багрянний) [7, 64-66].

З позиції аспектуальних потенцій переважна більшість одновалентних вербативів виявляє множинний характер дії. Уже сама семантика зазначених дієслів вказує на фазове, почленоване протікання дії. У німецькій мові до таких варто зараховувати такі групи: 1) дієслова світіння; 2) дієслова звучання; 3) дієслова із семантикою професійної діяльності. В українській мові у функції власне-ітеративних дієслів виступає значно більше лексико-семантичних груп, ніж у німецькій. До таких звичайно зараховують дієслова із семантикою: 1) професійної діяльності; 2) уміння, захоплення, уподобання; 3) вікового стану людини; 4) соціально-побутового стану людини; 5) фізичного стану людини; 6) психофізичного стану людини; 7) стосунку до зміни зображення; 8) вигуку; 9) звуків, властиві птахам, тваринам, кохам. Вербативи інших груп потенційно можуть набувати семантики ітеративності у контексті або доповнюючись адвербіальними синтаксемами часу (циклічності, інтервалу, узуальності).

На цьому ґрунті можна зробити висновок, що переважна більшість одновалентних дієслів становлять ті самі лексико-семантичні групи у німецькій і українській мовах. У складі обох мов поширеним є також явище використання детермінантних компонентів, які надають предикатним синтаксемам семантики багатократного вияву.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Загнітко А.П. Основи українського теоретичного синтаксису. Частина 1 – Горлівка: ГДППМ, 2004. – 227 с.
2. Загнітко А.П. Основи українського теоретичного синтаксису. Частина 2 – Горлівка: ГДППМ, 2004. – 254 с.

3. Загнітко А.П. Теоретична грамати́ка української мови. Морфологія. – Донецьк: Дон ДУ, 1996. – 437 с.
4. Загнітко А.П. Теорія сучасного синтаксису. – Донецьк: ДонНУ, 2006. – 378 с.
5. Кибардина С.М. Валентностные свойства немецкого глагола. Уч. пособие. Л.: Ленинградский гос. пед. ин-т им. А.И.Герцена, 1985. – 109 с.
6. Кибардина С.М. Основы теории валентности. – Вологда: Вологодск. гос. пед. ин-т, 1979. – 55 с.
7. Масицька Т.Є. Граматична структура дієслівної валентності. – Луцьк: Ред. – вид. відд. Волин. держ. ун-ту ім. Лесі Українки, 1998. – 208 с.
8. Теньер Л. Основы структурного синтаксиса. – М.: Прогресс, 1988. – 654 с.
9. Юнг В. Грамматика немецкого языка. – Спб.: Лань, 1996. – 544 с.
10. Helbig G., Buscha J. Deutsche Grammatik. – Leipzig: Enzyklopädie Verlag Leipzig, 1986. – 737 S.
11. Helbig G. Wörterbuch zur Valenz und Distribution deutscher Verben / G. Helbig, W. Schenkel. – Leipzig: VEB Bibliographisches Institut, 1969. – 311 S.
12. Schumacher H. VALBU – Valenzwörterbuch deutscher Verben/ H.Schumacher, J.Kubczak, R.Schmidt. – Tübingen: Narr, 2004. – 1040 S.

Вовчанська С. І.
(Тернопіль)

ПОЛІСЕМІЧНІ ПОКАЗНИКИ СЛОВА ТА ЙОГО СТИЛІСТИЧНЕ МАРКУВАННЯ: ЇХ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК

На основі кількісного опрацювання матеріалу в статті систематизуються знання про функціонування полісемії іменників німецької мови, про взаємодію таких важливих сфер, як семантика і прагматика мовного знаку, про здатність головного значення слова розгортати ланцюг другорядних значень залежно від семантичного та стилістичного статусу слова.

На основе количественной обработки материала в статье систематизируются знания об функционировании полисемии существительных в немецком языке, об взаимодействии таких важных областей, как семантика и прагматика языкового знака, об способности главного значения слова создавать цепь второстепенных значений в зависимости от семантического и стилистического статуса слова.

On the basis of the quantitative analysis, this article systematizes the knowledge about the polysemy functioning of nouns in the German language; about the interaction of such important spheres as semantics and pragmatics of a language sign; and about the ability of the main meaning of the word to create a chain of minor meanings depending on a semantic and stylistic status of the word.

Актуальність проблеми: Полісемія є однією з найважливіших мовних універсалій [32, с.124], центральною властивістю лексичних одиниць [30,с.94]. Так, важливою проблемою є співвідношення полісемії і контексту [15; 11; 17]. Окрему самостійну проблему складають семантична структура слова, типи взаємозв'язку між різними значеннями слова, методи вивчення смислової структури слова [4;12], полісемія і омонімія [7], полісемія в різних частинах мови [5;10], полісемія та словотворення [21], статистичне дослідження полісемії різних частин мови в різних мовах[27; 23]. Цей короткий і далеко неповний огляд показує, яке важливе місце посідають дослідження полісемії в сучасній семасіології. Тим не менше, до цього часу в лінгвістиці не вистачає точних даних узагальнюючого характеру про співвідношення полісемії і семантичного статусу слова, про співвідношення ступеня полісемічності слова та його стилістичного статусу і т. д.

Таким чином, написання даної статті зумовлене важливим мовним статусом і функцією полісемії в мові; відсутністю точних даних узагальнюючого характеру про основні параметри полісемії іменника в німецькій мові; відсутністю даних про особливості полісемії предметних і ознакових слів; потребами практичної лексикології та лексикографії, зокрема відсутністю „Великого Німецько-Українського словника.

Метою статті є розв'язання таких головних завдань:

- 1) Встановлення стилістичних характеристик багатозначних іменників;
- 2) Дослідження впливу маркованості головного значення на стилістичний розвиток слова і полісемію;
- 3) Порівняльний аналіз стилістичних і полісемічних характеристик іменника під впливом маркованості.

У статистичних дослідженнях, присвячених аналізу полісемії іменника, як правило, Використовують тлумачні словники. Тлумачний словник є специфічним системним відображенням